

Hayat Erkanal'a Armağan
KÜLTÜRLERİN YANSIMASI

Studies in Honor of Hayat Erkanal
CULTURAL REFLECTIONS

ISBN 975-8293-93-1

Hayat Erkanal'a Armağan: Kültürlerin Yansımı
Studies in Honor of Hayat Erkanal: Cultural Reflections

Editörler Kurulu

Armağan Erkanal-Öktü, Engin Özgen, Sevinç Günel, A. Tuba Ökse, Halime Hüryılmaz, Halil Tekin,
Nazlı Çınarlı-Karaaslan, Bora Uysal, F. Ayşe Karaduman, Atilla Engin, Reinhild Spieß, Ayşegül Aykurt,
Rıza Tunçel, Ulaş Deniz, Ash Rennie

Edited by / Editör

Berül Avanç

Book Design by / Tasarım

Sinan Turan

Prepared by / Ofset Hazırlık

Homer Kitabevi

Kapak Fotoğrafı / Front Cover Photo

Hayat Erkanal, Liman Tepe, 2000 (Photo by Vasif Şahoglu)

Printed by / Baskı ve Cilt

Başış Matbaası - Mücellit

First published / 1. Basım 2006

© Homer Kitabevi ve Yayıncılık Ltd. Şti.

All rights reserved. No part of this book may be used or reproduced in any manner without written permission from the publisher except in the context of reviews.

Tüm metnin yayım hakkı saklıdır.

Tanıtımı için yapılacak kısa alıntılar dışında yazarın ve yaymcının yazılı izni olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Homer Kitabevi ve Yayıncılık Ltd. Şti.

Yeni Çarşı Cad. No: 28/A

Galatasaray 34433 İstanbul

Tel: (0212) 249 59 02 • (0212) 292 42 79

Faks: (0212) 251 39 62

e-mail: homer@homerbooks.com

Hayat Erkanal'a Armağan KÜLTÜRLERİN YANSIMASI

Studies in Honor of Hayat Erkanal CULTURAL REFLECTIONS

Editörler Kurulu

Armağan Erkanal-Öktü
Engin Özgen
Sevinç Günel
A. Tuba Ökse
Halime Hüryılmaz
Halil Tekin
Nazlı Çınardalı-Karaaslan
Bora Uysal
F. Ayşe Karaduman
Atilla Engin
Reinhild Spieß
Ayşegül Aykurt
Rıza Tuncel
Ulaş Deniz
Ash Rennie

Sekreterya

Neyir Kolankaya-Bostancı
Bahattin Çelik
Aysel Baynal-El Tayeb
Kadir Böyükulusoy
Özlem Erdem
I. Tuba Önen
Engin Ayıtkan
Serkan Eloğlu
Umay Oğuzhanoglu
Gülüzar Şimşeker

Soli-Kilikia'da Bulunan Lotus Bezemeli Amphora Parçaları ve Lotus Koklayan "Kutsal Fahişе" Figürü

REMZİ YAĞÇI*

Abstract

This article deals with two amphorae body sherds collected at Soli Höyük (Cilicia) in 2001-2002 excavations near the Archaic monumental wall within E7, E8, E9 plan squares in an ash filling layer. These fragments unearthed with other pottery sherds have similarities with those dated to the Assyrian Period in Tarsus (7th and 6th B.C.) and to Cypro-Archaic I in Cyprus (750-600 B.C.). Soli Lotus Group consists of two different amphorae, the first has amithetical figures representing sacred prostitutes/priestesses related to Aphrodite/Astarte/Wanassa cults originated from Cyprus, but these cults are also thought to be influenced by the West-Semitic/Phoenician religions since the 2nd millennium B.C. On the second sherd, lotus buds and flowers are depicted in series within a band. Soli Lotus Group is an important indicator of oversea trade between Cyprus and Cilicia and provides archaeological evidence to the spread of a traditional cult in the Mediterranean.

1999 yılından beri sürdürülmesine olan "Mersin, Soli-Pompeopolis Antik Liman Kenti Kazı projesi"nin temel hedefleri arasında: Soli Höyük'te antik kentin diper tarihini açığa çıkarmak; elde edilen arkeolojik verilere bağlı olarak bu bölge (Kilikia) ile kültürlerarası ilişkileri ve ticari bağlantıları saptamaya yönelikti. Bugünkü verilere göre: Soli, M.O. II. binden başlayarak Doğu Akdeniz'in en önemli liman kentlerinden birisidir.¹ Bu etkinliğin M.O. I. bin Grek kolonizasyonu sırasında da tarihisel olarak dönemin en büyük güçü Assur ile rekabet, savag, yanğın gibi zor zamanların dışında artan bir ivmeyle sürdürdüğü görülmektedir.

Arkaik dönemde Kilikia-Kibrıs ilişkilerini belgeleyen buluntuların başında Soli Höyük'te 2001 ve 2002 yıllarında parçalar halinde açığa çıkarılan Kibrıs kökenli, serbest stilde, bitkisel ve figüratif bezemeli bütününlenebilen amphora parçaları gelmektedir. Arkeoloji öğretiminde ve yapoğu çağımızara bize arkeolojik sorulan çok yokuşlu değerlendirebilme yöntemlerini önesmeten ve Önasya Arkeolojisi'ni sevdiren değerli hocam Prof. Dr. Hayat Erkanlı için basılan bu armajen kitabımda, Soli Höyük'te bulunan M.O. VII-VI. yüzyılda Soli (Kilikia)-Kibrıs ilişkilerini aydınlatabilecek ve Kibrıs kökenli Aphrodite/Astarte kültünün Doğu Akdeniz'deki dağılımına yeni bir merkez daha ekleyerek katkıda bulunabilecek iki renkli (Bichrome IV Ware) amphora parçasını inceleyeceğiz.

Soli Höyük'te Kibrıs kökenli Lotus grubu, höyükün doğu yarısında bulunan E7, E8, E9 plan karelereinde açığa çıkarılmıştır (Res. 1-4). Her iki parça da büyük amphora gövdelerine aittir. Kibrıs "Bichrome IV Ware" olarak kümelelenen bu parçalar,² Doğu etkisinde özellikle Fenike stilinde bezemelerle süslülmüşlerdir. Kibrıs'ta M.O. VIII. yüzyıldan başlayarak gelişen beyaz zemin üzerine siyah süslemeli "White Painted" ve beyaz bir zemin üzerine kırmızı ve siyah süslemeli "Bichrome" kaplar özellikle popüler olmuşlardır.³

1. parçada (Res. 1-2): Ayakta ve sağa dönük, uzun saçlı, kemerli bir 'himation' giymiş, gerisindeki sağ elinde lotus tutan

ve sol elindeki lotusu koklayan kadın figürü başroldedir. Lotus koklayan figürün sol kolunun altında iki yana açılmış bir çift lotus demeti görülmektedir. Karşısında iki bordürü paneller içinde farklı biçimlerdeki lotuslar 'serbest stil'de betimlenmiştir. Kadın figürünün önünde koyu kahverengi ile belirginleştirilen ve egeye birleştirilmiş gibi görünen iki bozdurlu içi lotus çiçekleriyle doldurulmuş trapez biçimli kompozisyon, simgesel bir küçük lotus başhesini (?) andırznakadır. Bu başının benzeri aradaki simetrisini dikey olarak oluşturan iki bordürle betimlenmiş iki yapeaklı büyük bir lotus dalının diğer tarafında da gözlenmektedir. Bu bahçe kompozisyonun arkasında yine simetriye bağlı olarak yüzü sola dönük, yalnızca yüz ve etek kısmı görülebilen diğer lotus koklayan kadın figürü yer almaktadır. Sahnenin bütünü ele alındığında bir çift uzun saçlı kadın figürünün karşılıklı olarak lotus kokladıkları anlaşılmaktadır. Bu tür sahnelerde, bağı rolde yer alan kadın figürünün kimliği, lotusun işlevi gibi Önasya sanatında başlı başına incelenmesi gereken kompozisyon öğelerinin yanı sıra, işlenen konunun yorumlanabilmesi için bulunduğu devrin sanat stil ile kültür anlayışının da göz önünde bulundurulması gerekmektedir.

Soli örneğindeki uzun saç ve gisili, elinde lotus koklayan kadın figürünün stil ve ikonografisi en belirgin biçimde Kibrıs kökenli Bichrome IV ve V kaplarında öngördür ve coğullukla amphoralar üzerinde görülmektedir.⁴ Bu tip kaplı kaplarda ikonografik olarak karşın üzerinde betimlenen lotus koklama eylemi: 1) Uzun gisili kadın (hierodot)⁵ 2) Sfenks⁶ 3) Boğa⁷ tarafından gerçekleştirilmektedir. Ancak Soli amphorasında da görüldüğü gibi ilkli diğerlerine göre daha belirgindir. Dinsel törenler ve kutlama sahnelerinin tapınaklarında ya da kutsal bahçelerde gerçekleştirildiği göz önüne alırsak,⁸ bu öneşeklerde çevresi lotuslarla bezənmiş ve lotus koklayan kadının kutsal bir bahçe içinde ve kütle ile ilgili bir işlevi olduğu öne sürülebilir. Bu tür sahnelerin tümü ele alındığında, kutsal lotus bah-

çelerinin içinde gerçekleştirilen "lotus koklama" eyleminin Levant'a özgü bir kült işaret ettiği görülmekte ve bu nedenle de anımsal ve ikonografik çözümlerler; yerel olarak Kıbrıs'ta-Paphos'ta "Ulu Tanrıça" Aphrodite-Astarte kültü üzerinde yoğunlaşmaktadır.⁸

Arkeolojik ve yazılı belgelere göre, yüzyıllar ve bin yıllar boyunca Doğu ve Batı Fenike bölgelerinde tapınan Astarte, Batı Sami/Fenike'nin döllenme, akg ve savaş tanrıçasıdır. M.Ö. II. binden Ugarit mitlerinde oldukça önemsi bir rolu olmasına karşın, tapınımı Fenikelilerin etkin olduğu her yerde yaygındır. Belirgin erotik solünüm yanı sıra, cinsel canlılığın bir simgesidir. Daha sonraları Kıbrıs'ta Yunanlı Aphrodite ile özdeşleşmiş ve kültü kimi zaman iğili ve eğlenceli törenler ve "kutsal fahişelikle" ilişkilendirilmiştir. Kutsal kitabı 'Kralilar' başlıklı bölümünü onu "Sidonialar'ın Tanrıçası" olarak adlandırmaktadır.⁹

Aphrodite-Astarte külti içinde önemli bir rolü olan 'kutsal fahişelik', lotus koklama sahneleriyle yakından ilişkilidir. Arkeolojik olarak; ba ilişkisinin kurulmasında en belirgin örneğin, British Museum'da bulunan Kıbrıs-Achne (*Famagusta*) kökenli, sepiy içimli bir tabakta, 'Bickvose V' kimnesi içinde inceleen ba tabağın içinde yer alan kültür salnesi, "kutsal fahişelik" ile ilgili yazınsız ve arkeolojik kanıtları birleştirebilir niteliktedir.¹⁰ Tabağın içinde, durağan bir stilde içlenmiş figürler, ikili gruplar halinde kompoze edilmişdir. İlkeleri olarak altı kütmeden oluşan figürlerden, 6/2'si erotisk pozisyonları ve dans sahnelerini, 6/4'ü ise, Soli örneğindeki benzeri karşılıklı olarak lorus koklayan kadın betimlemelerini içermektedir. Kutsal bahçe görüntümündeki mekan tasarımları Soli örneğindeki gibi lotuslara bezenmiştir. Bu sahnede sağda görülen 'locus koklayan kadın' figürü, yine aynı sahnede erotisk bir pozisyondadır. Böylece 'kutsal fahişeligin uygulamadaki görünüşünü vermekte ve lotus koklamasının 'kutsal fahişelikle' olan simgesel ilişkisinin kurulmasını sağlamaktadır.¹¹ A. Dieterich'in de belirttiği gibi, Famagusta tabağı üzerindeki erotisk sahne, daha sonra "kirmizi figür" teknlığında kaplarda betimlenen günlük yaşamındaki erotisk sahnelerden farklı olarak Aphrodite/Astarte kültüne ilişkin tapınak fahişeligi ile ilişkilidir.¹²

Kutsal fahişeligin kökeni Mezopotamya'ya dayanmaktadır, Mezopotamya'daki ana yurdu ise Babil şehrider. Sümer tanrıçası Inanna ve Babil'de onun yerini tutan Semitik Tanrıça İstar,¹³ iki işlevlidir: "Fiziksel akg"¹⁴-cinsellik ve savaş tanrıçasıdır. Kendisini; "Sevecen bir fahiş olan ben" diye tanımlayan İstar: "Fahişelerin Anası", "Babil'in Kutsal Fahişesi" olarak anılmaktadır. Tapınaklarında kendilerini ona adamış fahişeyi ya da 'İstar'ın rahibesi' anlamında "İstarlu"lar¹⁵ hizmet görmektedir.¹⁶

Coğrafi özelliklere bağlı olarak, Batı Sami dinlerinde önemli rol oynayan bolluk ve döllenme ile ilgili kültür ikonografide coğanlıkla 'kutsal evlilik'¹⁷ ya da Soli örneğinde olduğu gibi Mezopotamya kökenli "kutsal fahişelik" biçimindeki ritüellerle bütünleşir.¹⁸ Bu anlamlada, Yakın Doğu'daki birçok Tanrı kültü, Grec dünyasındaki farklı devirlerde yansyan etkileşim sonucu eşlendirilebilir. Örneğin Aşk Tanrıçası Aphrodite,¹⁹ Mezopotamya'nın fiziksel akg-fahişelik tan-

rıçası İnanna/İstar, Batı Sami/Fenike tanrıçası Astarte ile eşdeğer olarak görülmektedir. Kıbrıs bu etkileşimde aracı konumdadır.²⁰ İnanna/İstar'ın Kenanı/Fenike tanrıçası olarak görüntümü, Asherah, Astarte ve Anat ile eşlendirilmektedir ve yazılı kaynaklara göre bu tanrıçaları Kıbrıs'ta da tapınılmaktadır.²¹ Bunun nedesi, Kenanı/Fenike kolonilerinin Kıbrıs'a ana vatanlarından kendi tanrılarını getirmeleridir.²² Aphrodite-Astarte tapumunun Kıbrıs'taki merkezi, adının güney-batı kırsalında yer alan Paphos'tur. Paphos (Kuklia)'daki Aphrodite tapınağı²³ antik dünyada en fazla kutusunmış tapınaklar arasında yer almaktadır. Bu tapınak onun hem kültür merkezi hem de bu kültür kökeni olarak benimsenmemektedir.²⁴ Herodotus'a göre, Paphos'taki²⁵ Aphrodite tapınağı Askalon'dan gelen Fenikelik kolonistler tarafından kurulmuştur.²⁶ Aphrodite'nin Kıbrıs'ta taennik vasfının yanında cinsellik, döllenme, erotizm, bolluk, ordusal güç, savaşçılık gibi kavramsal birçok özelliğe üzerinde topladığı bilinmektedir.²⁷ Ayrıca Kıbrıs'ta benzer özelliklerinden dolayı yukarıda adı belirtilen Sami tanrıçaları eşdeğer olarak benimsenmiş Aphrodite²⁸ ile kraliçe-kadın (metres) olarak anılan Kıbrıslı tanrıça (Wanassa/Paphia) arasında da ilişki kurulmaktadır.²⁹

Yukarıda özetlenen Kıbrıs Aphrodite/Astarte kültür ve kutsal fahişelik ile ilgili törenlerde görülen Doğu kökenli tanrıçaları rahibelerinin yanı sıra onlar tarafından koklanan ve erotikizmi çağrışuran lotus da Kıbrıs'a yine Fenikelilerce Batı Samili bir gelenek olarak getirilmiştir. Lotus, Aphrodite/Astarte kültür ikonografisinde önemli yeri olan bir öğedir. Lotusun, M.Ö. II. bin ikonografisindeki en erken örneklerinden birisi Batı Sami kültürünün bir parçası olarak, altın bir levha üzerinde çapla betimlenmiş Gök Tanrıçası Anat'ın³⁰ attribut olarak görülmektedir.³¹ Lakin te bulunan bu eserde, Tanrıça bir anna üzerinde sağa dönük olarak ayakta durmakta ve her iki elinde de birer çift lotus demeti tutmaktadır. Onun at üzerinde ve lotus tutarken çapla betimleniği hem cinselliğini ve hem de savaşçı karakterini vurgulamaktadır. Erotizmi çağrışutan lepus, cinsellik ve döllenme ile ilişkilidir. Misir sanatında çapla ve erotik kadın özelliklerine sahip Qu-du-su (Qodes) ile ilişkilidir.³² Aynı karaktere M.Ö. I. binden de rastlanır. Örneğin, Demir Çağ Nımrud fildişlerinde (at koymak takımı) de "Qu-du-su" gibi sıkça aslan ya da aslanbagı üzerinde betimlenen bir tanrıça, hayvanlar hakimesi olarak her iki elinde aslan ve de lotus tutmaktadır.³³ Bu nesneler, "savacı erkeğin" tanrıçası olan çapla tanrıçanın Suriye-Misir ikonografisi ve ideolojisine hârmanlanmış bir biçimde olarak yorumlanmaktadır.³⁴ Geç Bronz Çağ-Demir Çağında amule特, pandaneif ve at koymak takımı süslemesi olarak işlev gören bu nesnelerin ortak özellikleri, figüratif olarak başrole olan çapla tanrıçanın Hatchor saç stiline sahip olması ve lotus tutmasıdır.

Lotus (*nymphaea caerulea*) bezemesi, M.Ö. VIII. yüzyılda Kıbrıs'a Fenikeliler tarafından getirilmiştir.³⁵ İlk olarak lüks/prestij kapları üzerinde görülmektedir ancak hemen sonra yzyeginmişdir.³⁶ Kıbrıs'ta lotus bezemesi tek bir biçiminden oluşmaz. Bunun çeşitli ve farklı biçimleri bulunmaktadır. Üç yapaklı lotus biçimini Misir, İki yapaklı ve içinde üç yapaklı da olsa ise Fenike kökenlidir. Diğerleri bu temel biçimlerden türetilmişlerdir.³⁷ Lotus torumcuğu ve birbirine

kablo ağı biçiminde bağlı lotus dallı motif, Kıbrıs ve Doğu Yunan keramikinde bittisel ve hayvan bezemeli diğer orientalizan etkiler gibi birdenbire ortaya çıkmıştır.⁴⁸ Bu anlaşıma, Doğu Yunan Sanatı ve Kibis; sanatsal seil ve anlaysı bakırından Kita Yunanistan'dan farklı olarak daha çok Doğu dünyasına yakındır.⁴⁹ Lotus ve lotus tohumcukları dizisini oluşturan lotus stilli, Kıbrıs ve Doğu Yunan sanatında Suriye ya da Fenike'li öncüllerini örnek almışlardır ve en yakın benzerleri M.O. VII. yüzyılda tarihlenen "tridachna shell"ler üzerinde betimlenmiştir⁵⁰ ve bu bezemeleler Doğu Yunan dünyasında M.O. VII. yüzyılın son çeyreğinden önce görülmeyecektir.⁵¹

Soli Höyük Lotus grubunda incelediğimiz I. ve II. amphora parçaların üzerindeki lotus bezemeleri birincisinde daha özensiz fakat yine de antitistik, ikincisinde ise "kanonik" diye bilinçlilik tipki basum özneli bir biçimde işlenmiştir. İkinci parçadaki çiçek ve tohumcuk lotuslar birbirlerine saplanıyla geçişli olarak bir kablo ağı düzeneinde bağlanmışlardır. Bir oruç süslemesi olan bu lotus dizisinin ait olduğu amphoralar, bazen boyunlarında lotus koklayan fahiş gibi figürlü sahneler içermektedir.⁵² Bu diziler kulplar arasına "bir gerdanlık" gibi yerleştirilmektedir. İkinci parçanın lotus dizisi altı iki bordürli kuzilimiz kabine bir zirkaz bezemesi, üstte ise üçlü yayay şeritlerle çerçevelenmiştir.⁵³ D. Morris, Soli tipi merimi tohumcuklu ve çiçekli lotus çelenklerinin (frizlerinin) tipolojisini yapmıştır.⁵⁴ Bu tip lotus dizileri, büyük amphora bezemeleridir ve "Bichrome Wares" grubunda "Cypro-Archaic I" dönemine (M.O. 700-600) tarihlendirilmektedirler.⁵⁵

Yukarıda konusunu, bezeme stilli ve ikonografilerle ilgili ayrıntıları verilen E. Gjerstad "Bichrome IV" tipi amphoralara ait gövdeler parçalarındaki komplikasyonlu bezemelik gösteren Soli Höyük örnekleri, Kibis'tan Astarte/Aphrodite kültürünün etkin olduğu bir merkezden (Paphos, Kitio?) deniz yoluyla dispal olarak getirilmiş olmalıdır. Söz konusu kültürün bir üzüntüsünü Soli'de de bulabileceğimiz düşünülebilir. Çünkü her iki parça da, merkezi Kıbrıs'ta olun Batı Sami/Kenani/Fenike kökenli, öncüller M.O. II.bine giden ve Kıbrıs'ta birbirleriyle özdeleşen Aphrodite/Astarte/Wineusa kültürün simge ve attributlarının özelliklerini taşımaktadır. Figürlü olan ilk parçadaki uzun gysili⁵⁶ ve saçlı, locus koklayan kadın çipi, Soli örneğinde Aphrodite'nin hierodilleri olan "kutsal fahigeleri" temsil etmektedir. Her iki parçada da locus kullanılan bağlaç simge/attribut ve cinsellikle ilişkili olarak bu tanrı ile ilişkilidir.

I. parçadaki karpaklı "Kutsal Fahigeler", işlevsel yönünden Mezopotamya'daki "qadıştu" "naditu" ya da "entu" ile ilgili benzerlik⁵⁷ gösterebilir. Levant'ta M.O. II. binden beri uzun bir geleneği olan bu kültür, Soli örneği, Byblos bayramında uzun saçlarıyla, Lukianos'un dikkatini çeken, yas süresince saçlarını kestirmeyen ve bir günde yine yabancılar kendilerini vermek ve kazançlarını Aphrodite tapınağuna sunmak zorunda olan hierodilleri karşılaştırabilir.⁵⁸

I. parçada lotus koklayan karpaklı kutsal fahigelerin özellikle Bichrome IV, V örnekleri üzerinde paralellerini gösterebilmektedir.⁵⁹ Bunlardan birincisi doğrusundadır. Soli örneğinde tako olmamasına karşın yukarıdaki paralellerinden bazlarının birbirin çok gerdanlık ve boyunluğ gibi aksesuarlar takımları ya da gysilerinin sıklıkla olduğu görülmektedir.⁶⁰

II. parçadaki lotus dizisi de I. örnek gibi Kıbrıs Bichrome IV amphoralara özgü bir bezemedir.⁶¹ Bu tip amphoraların boyununda I. örnek benzeri figürlü-lotus koklayan "kutsal fahiş" betimlemesi görülebilmiştir.⁶² Sahneleri bölmek için figürlerle birelikte giyoş, rozet gibi yine doğulu süsleme motifleri⁶³ kullanılmıştır.

Kıbrıs kökenli "Bichrome IV" Soli lotus grubu, 2001 ve 2002 yıllarında E7, E8 ve E9 plan karelerinde Arkaik Dönem ve bütün E7 ve E8 plan karelerini içine alan amiral bir yapıya ait temel duvarlarının içinde yer alan kül tabakasının (ya da dolgunun en üst seviyesi 17.73) içinden ve çevresinden gelmiştir (Res. 5-7). Bu koneksite dağınık durumda, geometrik bezemeler, örmeğin damalı (içi çarptırılmış), iç içe daire bezemeli iki renkli, "Buccero"⁶⁴ ve Kıbrıs/Fenike tipi kandil paçaları bulunmaktadır. Bunlardan keramik örnekleri, Tarsus'ta M.O. VII-VI. yüzyılda tarihlenen ve "Assyrian Period"⁶⁵ olarak adlandırılınca kontekstteki buluntularla paralellik göstermektedir. Soli (Kilikia) lotus grubu, Kıbrıs kronolojisinde de "Cypro-Archaic I" (M.O. 750/700-600) dönemine tarihlenmektedir.⁶⁶

Coğrafi konumu gereği Kıbrıs, Anadolu, Orta Doğu ve Kita Yunanistan arasında ticari bir üs durumundadır. Yukarıda incelediğimiz "Bichrome IV" amphora ve diğer formlardaki kap parçalarında görülen Suriye ve Misir kökenli lotus, rozet, giyoş vb. bezemeler keramikin yanında, günümüzde ulaşılabilir bölgeler arası teknik ticaretini de aksa getirmektedir.⁶⁷ Kilikia'da Kıbrıs keramiği yayındır. Anadolu-Kıbrıs arasında incelediğimiz amphora ve diğer form örneklerinin yanı sıra şarap, yağ, maden vb. ticaretinden söz edilebilir.⁶⁸ Bu ilişkilerde önemli olabilecek bir şart A. T. Reyes tarafından yapılmıştır.⁶⁹ A. T. Reyes'e göre: M.O. VIII-VII. yüzyıl şekillenen Kıbrıs-Assur ilişkilerinden sonra M.O. yaklaşık 660-560 arasında yaklaşık yüz yıllık bir "bağımsızlık dönemi" öngörülmemektedir. Ticari ilişkilerin bu dönemde yoğunlaşığı, bu dönemde söz konusu kültür amphoralarının Soli'ye VII. yüzyılın ikinci yarısından sonra geçirildiği düşünülebilir. Soli-Lotus grubunun önemi: iki bölge arasındaki ticari ilişkilerin varlığıni dönemsel olarak belgelemesi, Anadolu-Kıbrıs arasında bütün Levant ve hafta Batı Akdeniz'e yayılmış köklü bir kulte ya da oyun Soli'deki olaş varlığına ilişkin önemli bir arkeolojik veri özelliği taşıyor olmasızdır.

Katalog:

1. Lotus Koklayan "Kutsal Fahigeler" Figürü Betimlemeli (Bichrome IV Ware) Amphora Gövde Parçası (Res. 1-2)

A. Büyük parça:

Figürün bulunduğu 1-5. parça: SH E9, 16.73-16.69 m (4. 8. 2001); 6. parça: E9-P9, kasa 19, 17.36-15.40 (19.7.2002); ölçüler: yük: 19.4 cm, gen: 37.5 cm, kal: 1.3 cm.

Renkler: astar: 7.5 YR 6/1 (grı), 7.5 YR 4/4 (kahve).

Uzun saçlı, beli kemerli bir "himation" giyen kadın figürü sağa dönük ve öne doğru uzatılmış sol eliyle lotus koklamaktadır. Diğer eli ise, arkasındadır ve yine bir lotus tutmaktadır. Önünde içi lotus çiçekleriyle bezlenmiş iki bordürli yayay trapoz biçimli bir platform sahnesi arasındaki uzun bir locusun sağ

tarafında karphaklı olarak yinelenmiştir. Omuz üzerinde yer alan panel yaylı bant ile sınırlanmıştır.

Çark yapımı, iyi pıpmacı, ince kum ve kireç kataklı, gözenekli pembemsi deve tüyü hamurlu ve krem rengi astarlıdır.

B. Yapıtırlmış küçük (ek) parça:

E8, 18,71-18,06 (8.7.2002), kasa 1; Ölçüler: yük: 6.5 cm, gen: 11.1 cm, gen: 0.9 cm.

Renkler: astar: 2.5 Y 8/2 (akş san); hamur: 7.5 YR 7/3 (gri), 7.5 YR 6/3 (akş kahverengi).

2. Lotus Bezemeli İki Renkli (Bichrome IV Ware) Amphora Gövde Parçası [Res. 3-4]

Kapaklı kap (amphora) boyun-omuz parçası. SH E7; 17,54-17,32. (30.7.2002); Ölçüler: yük: 15.5 cm, gen: 3.5 cm, çidar kalınlığı: 1.6 cm.

Renkler: astar: 2.5 Y 8/2 (akş san); hamur: 7.5 YR 7/3 (pembe), boy: Lotus: 7.5 YR 4/4 (kahverengi) 7.5 YR 6/1 (gri), 7.5 YR 2.5/1 (siyah).

Krem renkli zemin üzerine kahverengi yer yer eflatuna döşnmiş mermi biçiminde tomurcuklar ve lotus yaprakları. Omuz, diyalogon birbirine geçmiş bağlarla bir çelenk biçimindeki bu loruslular bezenmiştir. Boyun bütünüyle koyu kahve renkli boyalı, lotus frizi ile boyun arasında iki farklı renkten (kızılımsı kahve ve koyu kahve) yaylı bezeme kullanılmış. Lotusların altında dar bir panel içinde kızılımsı-kahve ve kahverengi zıpkak bezenmesi yer almış. Gövde kısmında kalın yaylı bant ve iç perik. İç yüzey açık pembe renkli. Yoğun ve çekirdekli kum, kireç ve seyrek mika kataklı hamur, pembemsi deve tüyü renklidir.

Dipnotlar

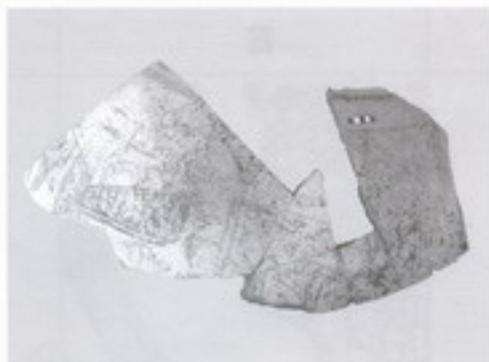
- * Doç. Dr. Remzi Yağcı, Dokuz Eylül Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi, Arkeoloji, Bölümü, Kaynaklar Yenileşkesi, Buca, İzmir. remzi.yagci@deu.edu.tr
- 1 Cografî olarak da Sili, ya da kaynaklarda Hittiler'in son dönemlerinde hayatı bir liman (bir ekosel kapas) olarak bilinen ancak Kılıkia'da henüz yeri saptanamayan Ura'nın tarihi olarak etkin solistin polylepsis olmuştu. Sili'nin M.O. II. bin yüzyıldan önceki rolü için bka. Yağcı 1999, 2001, 2003.
- 2 Tıpolisi için bka. Gjerstad 1948.
- 3 Bichrome IV'ün boyalar çok yapanıdır. Hamur ve astar aynı renkdedir. Bu renklerde, "Bichrome IV", "White Painted IV"'u izlemektedir. Bichrome IV'ün boyası rengi, "Bichrome III" ile aynıdır. Gerçekte çok renkli olan üretimi tek renge indirgenmemektedir. Ayrıca yine bu dönemde Levant teknikinde gelişti. "Black-on Red" tipi kapları Kubra Geometrik III ve Kubra Arkaik I dönemlerinde Kubrosi ustalarca mükemmelleştirilmiştir. Gjerstad 1948, 62, 66. Karageorghis 2002, 179.
- 4 Diğer kap formları: Krater, tessi, tabak, kase, Karageorghis ve Des Gagniers 1974.
- 5 Benzer İkonografi Suriye/Fenike köleleri "tridachia shell" ler üzerinde de görülmektedir. Cook ve Dugay 1998, Fig. 8.1.
- 6 Boga, İtar'ın M.O. II. bin Suriye-Piştin silindir müzâhir İkonografi içinde: kanadı, sıvayı ile ıplak ve döllenme ile ilgili görenlerinin populär olduğu Suriye'de, ıplak görünlüğü sahnelerin birinde vatandaşın ajan tannısanlığı üzerinde durduğu (atribut) kutsal hayvandır ve karşında ona sol elinde tutusmuş lotus ile taşınan genitür erkek durmaktadır. Sahne'de bir çift uzun manşılı rübü ile aslan doldurma motif olmaktadır. Birleşmelerindeki İtar'ın Battı Sami ve Kenanî kılınlarında, bu görselimi: Astara, Anat ve Astara'lı epiyetlerindeki. Collon 1987, 166 no. 777.
- 7 Karageorghis 2002, 180.
- 8 Diericha 1997, 24; Karageorghis 2002, 181. Kubra'ya Aphrodite'nin yapan (pişiril) adı "Kypris", lağabılı ise Kyprogenia" dir. Serwint 2002, 344.
- 9 Eski Ahit (11.33). Onlu Frerule kmili Silenos'un krallarına atı tanrı adılarından söz eden birkaç yanıtta (M.O. VI. yüzyıl sonrası-V. yüzyıl başı) Astara'nın adı geçmektedir ve onun adı yarımçı daık yanlarında birinde: Kral Ebhemos'ın ve Tahbet, "Astara'ın rüpleri"; kralige "Oumm'i astara" ise "Astara'ın rüpleri ünvanını taşımaktadır. Astara onuruna tapınakları da yapılmaktadır. Oruçşen Kral II. Ebhemos'ın kralının kapıldığı yanında: Kral Ebhemos'ın torunu Oumm'i astara'ın Astara adına şapık yapardığı belirtilmektedir. Bonnely 2000, 59, 282.
- 10 Gjerstad 1948, XLVIII. no 3. Karageorghis ve Des Gagniers 1974, 91, VIII.16; Diericha 1997, 24, Fig. 23-a-b; Karageorghis 2002, 181.
- 11 Karageorghis 2002, 181. Bu taneççi silkin diğer köle sahneleri için sjahadeler öncelik verilebilir: 1. Platini (Famagusta) kılınları "Hubbard" amphorası: Gjerstad 1960, Fig. 14. 3, 4, Karageorghis 2002, Fig. 167-70 ("Bichrome III, Cypro-Geometric amphora"; M.O. 850/700); omuz bandı üzerinde, taneççi libasının eğlencesi (mizahen ve dansçılar) sahneleri; II. Ormuslu amphorası: onurlu loruslu taneççe ve hıcorodillerinin lotus loklaması sahneleri. Althberg 1967, Lev. Vc.
- 12 Diericha 1997, 23-4.
- 13 Herodotus' (I. 199) göre: Aphrodite'nin Assurcasu "Mylitta" dir. "Senin placenda tanrıça Mylitta'yn çağınayorum".
- 14 Black ve Green 1992, 150-52, 157-58.
- 15 Yarım kaynaklarda, birlük ve yipleri ile ilgili ayrıntılar bilinmede de, hayat kadınlarıyla ilişili esas en az yarım düzine ad bilinmektedir. Bu adlar onların dînî kimliğinden alıntılmaktadır. Oruçşen: qadîru (femal kaden), naâfir (rahîber/taşınan naşıkları), emâ, ugħadha (dînâl oħra rihħebber), īkubatra, īżżejt (saçları kıvrıkkı), fasslu (mətse-żigħix), karimra (özgür aqbi iq-dinnum kaden) ki bu ad birçoq ker-İtar için de kullanılmışındır. Bonnely 2003, 212. Bu kadınların gozo dars, şark söyleme ve müslük konusunda uzmanlaşmışlardır. Emâ, yüksek düzeyde bir rüħbedir ve gidişli özel giysilerde (şapka, mikroherbat ve üfremel arz) diperlerinden ayrırlar rüħiyyetle epi konusundadır. Naddit en emâ'dan sonraki gelir ve ilkenen en fazla dizerler yer almaktadır. Mano ve Lyle 2003, IV Denizing 1996. Metropolitany'daki "Kutsal Fahripelik" konusunda bavurulan en öncü kaynaklardan biri de tarifi Herodotus'tur. Herodotus, M.O. V yüzyıldır Babıl geleceğine göre her kadın hayatında bir kez Aphrodite yani İtar (İnanna) tapınağından giderken orada bir yahşılık cinsel ilişkiye girmek suradı olduğundan, bir yahşılık de tapınağından onuza ilişkiye girmek için dizileri üzerine para atmadağı evine dönmeyeceğini böylece taşına tarafından ona verilen givere yerine getirdiğini akırmakta ve Kubra adıdan ikinci yerlerinde de buza benzer bir givelen oldugu bilinmektedir (I. 199). Ayrıca, Byblos bayramında da ya sürestince saatlarını kestirmeyen kadınlar, bir gönülğine yalnızca yahşılıcaya kendini vermek ve kasasınına Aphrodite tapınağına sunmakta norunda olmasın Lukianos'un dikkatini çeker. Paphos kral ve Adonis'in babası olan Kinyas'ın da kasaları yahşılık kurmayla zorlaştırdı yoksa ya şürgün ya da Aphrodite'ye karye geldiğeri için Tanrıçının karmıyla taşa gevirelim serasından söz edilmektedir (Apollodorus'lu Herakles II, 14, 3; Ovidius, Dönüşümler X, 220-242). Bka. Bonnely 2000, 27 ve Serwint 2002, 331.
- 16 "Kutsal Evhlik", İmama/İtar ile ilişkilidir ve yazılı kaynaklardan M.O. II. binden beri bilinmektedir. Serwint 2002, 328.
- 17 Beşerik kılınlardan uygarlıklar Ugarit metinlerinden bilinmektedir. Bonnely 2000, 113-4. Bir Ugarit tabletinde Alastu da tapınak tanzil aranında Anat ve Astara söylemektedir. Kitton'da bir M.O. IX. yüzyıl yanındaki Fenike Tanrı Astara'ın adı geçmektedir. Serwint 2002, 344.
- 18 Aphrodite, Grek dünyasında farklı konumları sahibi. Aphrodite'nin batıtan pişkesi rolu; Herodotus'un işleri ve Güneş (63-6); Homerus'un İlağa'sında (3.54, 64, 374 vd., 5.426, 14.188 vd.) geçer. Dogume ile ilgili ilk farklı kaynak vardır: Herodotus'un Theognis'sına (188-200) göre: Gurazos'un, oğlu Kronos tarafından kesişen hayatlarının olup olmadığı köşküne, Homerus'un İlağa'sına (3.570-71, 382) göre ise; Aphrodite, Zeus ile Okeanos konu Dion'e denildiğinde. Serwint 2002, 344; dn. I. Tanrıça'nın göklesi "Ourania" lağabılı, Yuk, Dogu ile ilişkilidir. Panthenos (1.14.7'de: İlk Ourania'ya tapınan ilk kez Aşur'a) doğu olduğuna dahi soera da bussu Kubra'ıki Kitton'ın Fenikkellerle getirilerek uyarıldı, Herodotus ise (I.105.3) Kubra'ıki Aphrodite külâtinin Aşur'a'daki "Göksel Aphrodite-Aphrodite Ourania" külâtinden esinlenmediği belirtmektedir. Serwint 2002, 343.
- 19 Tapınaklardaki kutsal fabriplik gelenegi Fenikkeller (Byblosular)

- aracılığıyla bandı Korinthon'a dek ulasmış. Akroterlerinde Aphrodite tapınağında bu gelenek yüzüylarla sürdürülüyor. Freeman 2003, 223.
- 21 Serwint 2002, 344. Ancak yazılı kaynakların yetersizliğinden Batık Samiler'in tamları tıpkı tapınakları da belirtiliklerini korur. Bu tapınakların en önemli olalarının hele kimlikleri gibi islevlerini de belirlemekte güçlükler vardır. Örneğin buluslarından en önemli olanlarından üçü Athirst, Anat ve Astarte bieberinin yerine geçebilir. Bonnefond 2000, 113-4. Anat ve Astarte'nin berkeleyde ilgili soñeri vardır. Ana tanrıça Asherah, kusal ağa ile ilişkilidir. Coplaklı Astarte'yi anımsazmaktadır. Serwint 2002, 334; Ancak her opak tanrıça figürünün de Astarte olarak tanımlanması gerekmektedir. Marinatos 2000, 15.
- 22 Örneğin Astarte'nin tapınaklarında elini göğsine koymuş görünümleri beliktirdi bulunan kalıp yapısı tetraconka tipi, Giriş M.O. 700'den hemen sonra tanımlanmaktadır ve doğulu göçmen ustaların dinel genealojilerini ile Geometrik Dönem Yunanistan'ında bilinenmeyen figürlerini pıçınış istek kalıpla yapma alışkanlığını getirmiș olmalarıyla açıklanmaktadır. Coldstream 2003, 266. Bulutlu M.O. 11. bin öncüllerin "Astante plakları" olarak anımsatıldır ve Geç Tunç Çağında bütün Levant'ta yayılmıştır. Lynn Budin 2002, 317.
- 23 Reyes 1994, Fig. 3.
- 24 Grekçe'de "nînat" anlamında kullanılan Sami kılınlı sancığın (adm) Aphrodite ile ilgili bir ligi vardır. Burkert 1985, 51-2.
- 25 Aynca dördüncü Kiton'da bu Fenikevi tanrınpaya adanmış pek çok tapınak vardır. Yukarı zamanda, yakın doğumun en büyük Fenikevi tapınaklarından biri daha giàn şapka giydirken Kiton'daki Aphrodite tapınağı ve Erken Demir Çağ'dan başlayan Koban'taki Fenike kolonizasyonuna ilişkin arkeolojik ve yazılı kanıtlar için bka. Reyes 1994, 18 vd. Kiton Akropolis'ünde bulunan IV. yüzyıl mermer bir plak üzerinde yazınlığı lisenden buradaki tapınakta yalnızca kusal fabripligini (her iki cinsen) içre edilmişdir ve ölüleri tapınak personelinin yalnızca rahiplerden oluşmaktadır, onlardan yalnızca profalar, berber, franc, "su ustası" gibi medek gruplarının da var olduğu öğrenilmektedir. Bonnefond 2000, 283. Serwint 2002, 331.
- 26 Bka. da. 16. Paphos'taki "kusal fabriplig"in Kibers'a Adonis'in babası kral Kinyras tarafından kurulduğuya söylemektedir. Kinyras adı Grekçe "Enges" yanı "Er" ile ilişkide ve kokan Sancice Eman'ın gelmektedir. "Lis/harp çubuk" anlamındadır. Söylenece göre, babının peki sura tahta oturan Pygmalion (kayınpeden), Kinyras (damat), Adonis (Kinyras'ın oğlu) gibi Paphos'un Fenikevi kralının Aphrodite'sin gözlük oyulmasının ilişkilidir ve tanrınpaya yalnızca rahişi değil aynı zamanda aşçılarından. Frazer 1990, XXXI.
- 27 Serwint 2002, 327 vd.
- 28 Külliği, cinsellik, bereket ve erkekligi güçlendirici gibi ögelere belliğindeyimdir. Ancak belirli cinsiyet, ve androjen özellikleri de vardır. Serwint 2002, 343. Knapp 2003, 147. Arzika üzerinde yazdığı karpı kababda Philemonius, Macrobios (Satrapes), III, 8, 3'te aynı zamanın bir Aphrodite'sin sura eder ve müzitlerinden her biri kendilerinden farklı cinslige işgülerek Aphrodite'ye saygı göstermektedir.
- 29 Serwint 2002, 343, Knapp 2003.
- 30 Kenanlı tanrınpa Anat külü Miser'a dek yayılmıştır. (Özellikle XIX. Süleme) Serwint 2002, 340. Miser'da özellikle Erken Krallı Dönemi'nden beri tanınan Suriye kılınlı kişi tanrıça Qadeq (Qa-su-su) olarak bilinmektedir ve bir açık tanrınpa olarak Hethiter ile ödedeşleştirilmiştir. Çoğunlukla opaklığı ve kusal hayatı etrafında locus demesin tutarken cepheden gözlerdir. Lurker 1984, 99.
- 31 Toorn 1998, 86, Fig. 32.
- 32 Wenzenholz 1998, Fig. 28. Serwint 2002, Fig. 9. Geç Bronz Çağ Suriye-Kuzey Anadolu'da görülen açık tanrıça öreneleri için bka. Marinatos 2000, 14, 84.
- 33 Bu tipe Nissiros'da bir filili panel üzerinde pencereden bakın örneği de vardır. Frankfort 1970, 321, Serwint 2002, Fig. 6.
- 34 Marinatos 2000, 13, 16-21.
- 35 Mavi renkli lotus, cinsellik simgesidir. Doğma, büyümme, ölümlü, göçmenlikli zaman ve geleceğe işaret eder. Loutsus örnekleri ve töbüt zach' aynı birlikte üzerinde bulunmaktadırlar ve evreni, doğurganlığı, bellüğe, güvenliği doğurmuştur. Çiftiğin doğası ve betimli efanesini ve döngüsünü temsil eder. Kutsal, yemiden yararlanı , ityleptirici bir kokusu vardır. Temurcuların temsiliçin cinselliliği ve bereket öreliliği, kadınların koklaması cinsel arzu ve doğurganlığı, erkeklerin koklaması ise cinsel erki vurgulamaktadır. Shaw 2002, 161-67.
- 36 Geniş kaynakta için bka. Coenray-Caprea 2000, 59; no. 93.
- 37 Roset, palmel ve locas dizi benzerleri önceden beri Kibers-Geometrik IIIB (M.O. 850-750)-Koban Arkaik 1 (M.O. 700-600) keramikleri üzerinde görülmektedir ve bunda doğa kökenlidir. Gjerstad 1948, 289, 427.
- 38 Cook 1972, 122, Cook ve Dupont 1998, 32.
- 39 Karageorghis 2002, 183.
- 40 Cook ve Dupont 1998, Fig. 8.1.
- 41 "Middle Wild Goat Style II" grubu. Cook ve Dupont 1998, 32-3, Fig. 8.13a.
- 42 Karageorghis ve Gagniers 1974, VIII.11.
- 43 Yine Kibers kılınlı bu sur bir amphoraya ait olması gereken roset benzerli bir çiçek parçası ile "Bichrome IV tipi" bir kase parçası gelecek şekilde diğer parçaların da bulusmanı olsanlığı gör. Nönde rastlatırıktır bu makale kapsamına alınmamıştır.
- 44 Morris 1985, 244; Fig. 417. Soli Höyük II. parçan ile çok yakın benzerlik göstermektedir. Ayrıca bka. Karageorghis 1970, CXXVIII; 8; CCL, 5.
- 45 Kar. Spieris 1970, 103, Pl. XXVI; Yen 1976, Fig. 83; Coenray-Caprea 2000, Pl. XXVI ve XVIII, 93.
- 46 M.O. IV. da Aphrodite'yi ile olarak giysiz (toplak) betimleyen "Knidos Aphrodite" heykeliyle tanınan Paraceleste'dir. Serwint 2002, 345. Oysa Levant'da görülmüşün M.O. II. binden beri görülmektedir.
- 47 Bka. da. 15.
- 48 Bka. da. 16.
- 49 Kar. Gjerstad 1948, XIII, no. 15; XLVIII, no. 1; XXV, 23b; Karageorghis ve Gagniers 1974, VIII. Grup. Locas koklamak bir Fenike geleneğidir. Öreneleri için bka. Coenra 1877, 77.
- 50 Arkaik Dönem'ün tarihbeni (M.O. 550) Kibers kılınlı Lriden Aphrodite heykeli (ew. no. I.1925/12.48) tarihsiz olmamış saç, gisli ve takan ile ilgili ayrıntılı bilgi vermektedir.
- 51 Kar. Gjerstad 1948, Fig. XXXV, 2a; Gjerstad 1960, IV, no. 6; Spieris 1970, 103; Yen 1976, Fig. 83; Karageorghis ve Gagniers 1974, VIII. 10, 11; bir krater üzerinde XVI. a. 4; Coenray-Caprea 2000, XXVI, XLVIII, 93.
- 52 Kar. Karageorghis ve Gagniers 1974, VIII.11.
- 53 Gjerstad 1948, 289.
- 54 Kar. Goldman 1963, no. 1031.
- 55 Kar. Goldman 1963, no. 1015.
- 56 Kar. Goldman 1963, 1109.
- 57 Goldman 1963, 130-5, Fig. 80-6. Tarsus kronolojisinde bu konsepte târife edilir. Eusebius'un verdiği bilgiye göre: M.O. 690'da Sanharib'in Tarsus'a yaptığı târife ilgili olduğu düşündürilen yangın tabakası konusundaki peygâbı görülmektedir. Örneğin Boardman, bu yangın tabakasının en erken M.O. 650'de yeri yapmışlığını doğru tarihi bulusmanı da M.O.VII. yüzyıl sonu gerçekleştiğini öne sürümektedir. M.O. VII-VI. yüzyıl tarihlenen Yûskîtepe III. katta da bir yangın tabakası vardır. Ancak bu tabakalar M.O. VI. yüzyıl sonunda Persler tarafından yapıldığı öne sürülmektedir. Tarsus'ta işbu tarihsiz bir yapıda bulusmanı da M.O.VII. yüzyıl sonu gerçekleştiğini öne sürülmektedir. Bu bölümün konuslu kronoloji E7 ve E8 plan kârelereinde sağa çıkan antyal yapılarla da duvarlarında sit tressler bir kordon boyunca sağa doğru giden pindîd verilenmemektedir. İerikî yillarda yapılaşık kârelere bu yapıların üzerindeki yerleşme katlanı kalındırdıktan sonra kesiş kronoloji hâlinde bulusmaktedir.
- 58 Gjerstad 1948, 427; Karageorghis 2002, 151.
- 59 Spieris 1970, 121-3.
- 60 Hama Anadolu'sun içeriğine, Kapadokya ve Galatya'ya Kilkili limanları arasındaki Kibers keramikleri ulaşmıştır. Gjerstad 1948, 313-14.
- 61 Reyes 1994, 59-60.

Kaynakça

- Ahlberg, G. 1967. "A Late Geometric Grave-Scene Influenced by North Syrian Art." *Ojszcisza Athenaeum* 7: 177-86.
- Aşan, N. 1998. "Kilikia Demir Çağ Seramigi." Doktora Tezi, Selçuk Üniversitesi.
- Black, J. ve A. Green. 1992. *Gods, Demons and Symbols of Ancient Mesopotamia*. London: British Museum Press.
- Bonnefond, Y. 2000. *Antik Dünya ve Geleneksel Toplumlardan Diller ve Mitolojiler Sözlüğü*. Ankara: Dost Kitabevi.

- Bonino, J. 2003. *Mezopotamya, Yazılı, Alış ve Türelar*. M. E. Özcan ve A. Er (ed.). Ankara: Dost Kitabevi.
- Burkert, W. 1985. *Greek Religion*. J. Raffian (ed.). Cambridge, Massachusetts: Basil Blackwell Publisher and Harvard University Press.
- Burkert, W. 1992. *The Orientalizing Revolution. Near Eastern Influence on Greek Culture in the Early Archaic Age*. M. E. Pinder ve W. Burkert (ed.), London: Harvard University Press.
- Coldstream, J. N. 2003. *Geometric Greece 900-700 BC*. London, New York: Routledge.
- Collon, D. 1987. *First Impressions, Cylinder Seals in the Ancient East*. London: University of Chicago Press.
- Cook, R. M. 1972. *Greek Painted Pottery*. London: Methuen and Co. Ltd.
- Cook, R. M. ve P. Dupont. 1998. *East Greek Pottery*. London, New York: Routledge.
- Csonnay-Capeer, B. 2000. *Cypriot Antiquities*. Bibliotheca Archaeologica 30. Rome: L'Erma di Bretschneider.
- Dening, S. 1996. *The Mythology of Sex. An Illustrated Exploration of Sexual Customs and Practices from Ancient Times to the Present*. London: Macmillan General Publishing.
- Dierichs, A. 1997. *Erotik in der Kunst Griechenlands*. Zabern Bildbände zur Archäologie 9. Mainz: Verlag Philipp von Zabern.
- Frankfort, H. 1970. *The Art and Architecture of the Ancient Orient*. (4th ed.). Pelican History of Art. New Haven, London: Yale University Press.
- Frazee, J. G. 1990. (1890). "Adonis in Cyprus." *The Golden Bough*. New Jersey: Touchstone Press.
- Freeman, C. 2003. *Mısır, Yunan ve Roma, Antik Alâdeniz Uygarlıklarını*. Egypt, Greece and Roman Civilizations of Ancient Mediterranean. S. K. Angı (ed.). Ankara: Dost Kitabevi.
- Goldman, H. 1963. *Excavations at Gözlu Kale, Tarsus III. The Iron Age*. New Jersey: Princeton University Press.
- Goodnick Westenholz, J. 1998. "Goddesses of the Ancient Near East 3000-1000 BC." L. Goodison ve C. Morris (eds.), *Ancient Goddess*, 63-82. London: Verlag Philipp von Zabern.
- Gjerset, E., J. Lindros, E. Sjöqvist ve A. Wiesholm. 1935. *The Sunfish Cyprus Expedition, Finds and Results of the Excavations in Cyprus 1927-1931*. Stockholm: Swedish Cyprus Expedition.
- Gjerset, E. 1948. *The Swedish Cyprus Expedition, IV/2. The Cypro-Geometric, Cypro-Archaic and Cypro-Classical Periods*. Stockholm: Swedish Cyprus Expedition.
- Gjerset, E. 1960. "Pottery Types: Cypro-Geometric to Cypro-Classical." *Opuscula Atheniensia* 3: 105-22.
- Gjerset, E. 1980. *Ages and Days in Cyprus*. Göteborg.
- Karageorghis, V. 1970. *Excavations in the Necropolis of Salamis II*. Nicosia: The A. G. Leventis Foundation.
- Karageorghis, V. 1990. *Les Anciens Chypriotes Entre Orient et Occident*. Paris: De Boccard.
- Kazageorghis, V. 2002. *Early Cyprus, Crossroads of the Mediterranean*. Los Angeles, California: Getty Publications.
- Karageorghis, V. ve J. Des Gagniers. 1974. *La céramique Chypriote de style figuré. Âge du Fer (1050-500 av. J.-C.)*. Rome: Instituto per gli Studi Micenei ed Egeo-Anatolici e Biblioteca di Antichità Cipriote.
- Knapp, A. B. 2003. "Kitap eleştirisi: Engendering Aphrodite. Woman and Society in Ancient Cyprus." AASOR Archaeological Reports 7. Cyprus-American Archaeological Research Institute Monographs 3, edited by Diana Bolger and Nancy Serwint. Boston 2002. "AJA 107: 663-5.
- Lynn Budin, S. 2002. "Creating a Goddess of Sex." D. Bolger ve N. Serwint (eds.), *Engendering Aphrodite. Woman and Society in Ancient Cyprus*, 315-23. AASOR Archaeological Reports 7. Cyprus-American Archaeological Research Institute Monographs 3. Boston.
- Lurker, M. 1984. *The Gods and Symbols of Ancient Egypt. An Illustrated Dictionary*. London: Thames and Hudson.
- Mann, A. T. ve J. Lyle. 2003. *Sacred Sexuality*. Philadelphia: Element Books Ltd.
- Marinatos, N. 2000. *The Goddess and the Warrior. The Naked Goddess and the Mistress of Animals in Early Greek Religion*. London, New York: Routledge.
- Morris, D. 1985. *The Art of Ancient Cyprus*. Oxford: Phaidon Press, Jonathan Cape.
- Palma di Cesnola, L. 1877. *Cyprus Its Ancient Cities, Tombs and Temples*. London: John Murray.
- Reyes, A. T. 1994. *Archaic Cyprus. A Study of the Textual and Archaeological Evidence*. Oxford: Clarendon Press.
- Serwint, N. 2002. "Aphrodite and Her Near Eastern Sisters: Spheres of Influence." D. Bolger ve N. Serwint (eds.), *Engendering Aphrodite. Woman and Society in Ancient Cyprus*, 325-50. AASOR Archaeological Reports 7. Cyprus-American Archaeological Research Institute Monographs 3. Boston.
- Shaw, I. (ed.). 2002. *The Oxford History of Ancient Egypt*. Oxford: Oxford University Press.
- Spiteris, T. 1970. *The Art of Cyprus (translated by Thomas Burton)*. London: Regnal William Morrow Publishers.
- Toorn, K. van der. 1998. "Goddess in Early Israelite Religion." L. Goodison ve C. Morris (eds.), *Ancient Goddess*, 83-97. London: British Museum Press.
- Yağın, R. 1999. "M.O. III-II. Binde Kilikia'da Ticaret." 1. Uluslararası Kilikia Arkeolojisi Sempoziumu Bildirileri. Olba 2: 17-26.
- Yağın, R. 2001. "The Importance of Soli in the Archaeology of Cilicia in the 2nd Millennium B.C." E. Jean et al. (eds.), *La Cilicie Espaces et Pouvoirs Locaux (2e millénaire av. J.-C.-4e siècle ap. J.-C.)*, 159-65. (Actes de la Table ronde internationale d'Istanbul, 2-5 novembre 1999). Varia Anatolica 13. Paris: Institut Français d'Etudes Anatoliennes d'Istanbul.
- Yağın, R. 2003a. "Beyaz Aslar (White Slip) II Kaplan ve M.O. II. Binde Kibni-Soli İlişkileri." ADALYA 6: 1-19.
- Yağın, R. 2003b. "The Stratigraphy of Cyprus WS II. Mycenaean Cups in Soli Höyük Excavations." B. Fischer, H. Genz, E. Jean ve K. Körülü (eds.), *Identifying Changes. The Transition from Bronze to Iron Ages in Anatolia and its Neighbouring Regions*, 93-106. (Proceedings of the International Workshop, İstanbul, November 8-9, 2002). İstanbul: Türk Eskiçığı Bilimleri Enstitüsü Yayınları.
- Yon, M. 1976. *Manuel de Céramique Chypriote I*. Lyon: Institut Courby.

Res. 1

Res. 2

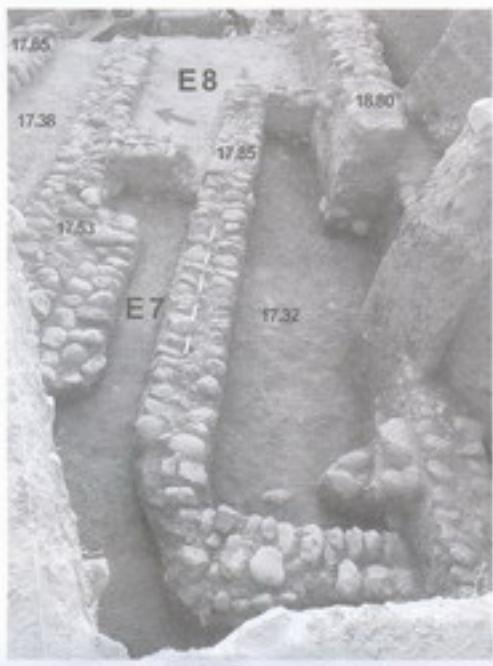
Res. 3

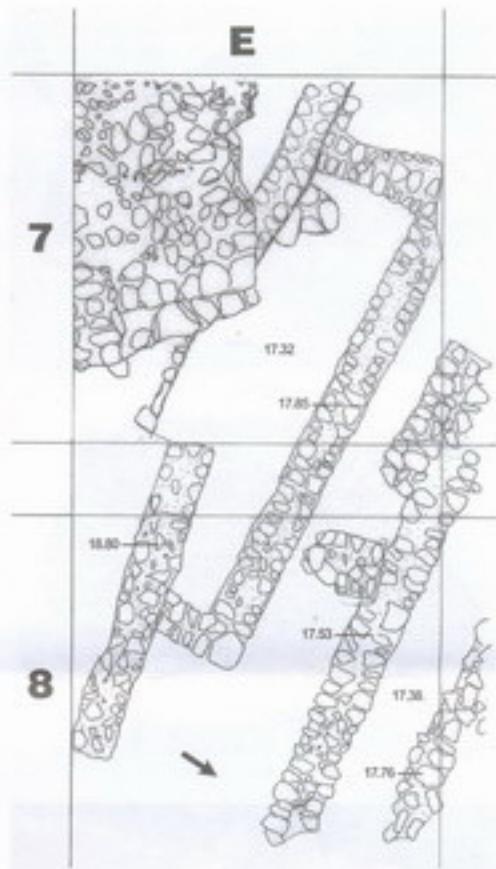
Res. 4

Res. 5

Res. 6

Res. 7